

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. června 2022 odvolání obžalovaného **P. F.**, narozeného XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, XXXXX, t. č. XXXXX, XXXXX, proti rozsudku Okresního soudu v Třebíči ze dne 29. 3. 2022, č. j. 13 T 91/2021-326, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný P. F. uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dle skutkových zjištění soudu prvního stupně dopustit tak, že v přesně nezjištěné době dne 24. července 2020, na pozemku parcely č. XXXXX v obci XXXXX, okr. Třebíč, jako zaměstnanec – stavební dělník u společnosti XXXXX, na základě smlouvy o dílo uzavřené mezi společnostmi XXXXX jako zhotovitelem a společností XXXXX jako objednavatelem, prováděl stavební práce spočívající v odstranění střešní konstrukce a kompletním oddřevnění objektu bývalé sladovny, bez č.p., přičemž nezachoval dostatečnou míru opatrnosti a podcenil možná rizika tím, že odstranil dřevěnou nosnou konstrukci krovu, která současně zajišťovala stabilitu štítové zdi, aniž by předem zajistil stabilitu této zdi pomocnou konstrukcí, v důsledku čehož ztratila štítová zeď podél sousední stavby zcela svoji stabilitu a dne 26. července 2020 v době okolo 11.50 hod. došlo k jejímu pádu na jednatele společnosti XXXXX, poškozeného P. H., nar. XXXXX, který utrpěl zranění neslučitelná se životem – polytrauma, a v důsledku zasypaní sutí na místě zemřel.
2. Za tuto trestnou činnost byl obžalovanému dle § 143 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců, jehož výkon mu byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 48 měsíců.
3. Proti rozsudku podali odvolání obžalovaný P. F. a poškozené B. H. a K. H.. O odvolání poškozených bylo rozhodnuto samostatně usnesením zdejšího soudu ze dne 7. června 2022, č. j. 4To 109/2022-364, kterým byla obě odvolání poškozených zamítnuta podle § 253 odst. 1 trestního řádu.
4. V podrobném písemném odůvodnění odvolání obžalovaného, které směřuje do všech výroků napadeného rozsudku, vypracovaném obhájcem, obžalovaný namítá nesprávně zjištěný skutkový

109/2022

stav nalézacím soudem. V tomto směru poukazuje na to, že trestní stíhání bylo zahájeno až rok po činu a vše svědčí pro to, že skutek se odehrál jinak, než jak uzavřel soud prvního stupně. Obžalovaný poukazuje na vrstvu suti, pod kterou se poškozený nacházel, což nekoresponduje s tloušťkou štitové stěny, na to, že se tělo poškozeného nacházelo 3,5 metru od obvodové zdi. Je zjevné, že v suti byly nalezeny zbytky kovového lešení a dřevěných podlážek, přičemž o tom ze svědků nikdo nic nevěděl. Obžalovaný má za to, že poškozený byl zavalen, když prováděl společně s dalšími osobami, pravděpodobně i za použití techniky, neodborně a zbrkle další bourací práce, poté co si bouraniště převzal. Dále obžalovaný poukazuje na závěry vyplývající z odborného vyjádření, které si obhajoba nechala vypracovat, ze kterého vyplývá, že bourací práce pokračovaly po předání bouraniště. Výpovědi svědků, na jejichž výpovědích soud postavil svůj odsuzující rozsudek, dle obžalovaného neodpovídající situaci na místě činu, jejich důkazní hodnota je nízká, pakliže vůbec nějaká. Pokud pak jde o obhajobu obžalovaného, ze zprávy ČHMÚ vyplynulo, že světelné podmínky umožňovaly obžalovanému pracovat i 14. července 2020 až do pozdních večerních hodin, takže obžalovaný vypovídal pravdu. Obžalovaný zdůraznil, že se nalézací soud vůbec nezabýval zaviněním poškozeného, bagatelizoval porušování stavebních předpisů ze strany poškozeného. Podle obžalovaného lze souhlasit s tím, že neexistence stavebního povolení přímo se smrtí poškozeného nesouvisí, ale nutno poukázat na další porušení stavebních předpisů, konkrétně § 128 a následující stavebního zákona. Nelze odhlédnout od toho, že poškozený si protokolárně bouraniště převzal dne 24. července 2020 a k úrazu došlo až po 36 hodinách od předání, za takové situace nemůže být odpovědný obžalovaný. Poškozený nereklamoval žádné závady a podle stavařského „úzu“ tak převzal odpovědnost za provádění dalších prací. Z ust. § 2624 občanského zákoníku je zřejmé, že i v případě, že by obžalovaný postupoval sebevíce nedbale, předáním stavby jeho odpovědnost končí. Obžalovaný tak navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek změnil tak, že obžalovaného obžaloby zproští, případně aby napadený rozsudek zrušil a věc předložil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

5. Odvolání obžalovaného bylo podáno včas, oprávněnou osobou a obsahovalo veškeré náležitosti obsahu odvolání dle § 249 odst. 1 trestního řádu. Odvolací soud neshledal žádné důvody pro jeho odmítnutí či zamítnutí ve smyslu § 253 odst. 1, odst. 3 trestního řádu. Z podnětu podaného odvolání obžalovaného tak v souladu s ustanovením § 254 odst. 1, odst. 3 trestního řádu přezkoumal napadený rozsudek v celém rozsahu, když odvolání obžalovaného směřovalo primárně do výroku o vině, jakož i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad.
6. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, bylo důsledně postupováno v souladu s ustanoveními trestního řádu, zejména pak s těmi, které mají zabezpečit řádné objasnění věci a právo obžalovaného na obhajobu. Řízení není zatíženo žádnými podstatnými vadami, které by mohly mít vliv na správnost a zákonnost přezkoumávané části rozsudku, ostatně to nebylo ani namítáno. Nebyl tak shledán důvod pro zrušení rozsudku dle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
7. Pokud jde o výrok o vině, soud prvního stupně svá skutková zjištění rozhodl v souladu s ustanovením § 125 trestního řádu. Skutkový děj byl zjištěn správně, bez důvodných pochybností a v rozsahu nutném pro rozhodnutí (§ 2 odst. 5 trestního řádu). Skutková zjištění pak odpovídají výsledkům provedeního dokazování, jsou úplná a správná a ani odvolací soud neshledal důvody pro doplnění dokazování, přičemž se ztotožňuje s argumentací nalézacího soudu v odůvodnění napadeného rozsudku (odst. 35), kdy nevyhověl dalším důkazním návrhům obhajoby
8. Soud prvního stupně hodnotil důkazy tak, jak mu to ukládá ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. Je nutno zdůraznit, že je právem soudu prvního stupně hodnotit provedené důkazy a odvolacímu soudu do takového volného hodnocení důkazů zasahovat nepřisluší, pokud není v rozporu se zásadami formální logiky, pokud nejde o případ důkazů opomenutých či pokud zjištěný skutkový stav není v extrémním rozporu s obsahem provedených důkazů. Nic takového odvolací soud nezjistil.

109/2022

9. Z odůvodnění napadeného rozsudku je zřejmé na základě jakých důkazů vzal nalézací soud vinu obžalovaného za prokázanou a jeho obhajobu za vyvrácenou. Nejsou důvodné pochybnosti o tom, že ke škodlivému následku na životě poškozené došlo v důsledku neodborného rozebrání střešní konstrukce obžalovaným. Ostatně závěry znaleckého posudku znalce Ing. Ladislava Huryty v tomto směru nerozporuje ani odborné vyjádření Ing. Karla Kruckého, které bylo vypracováno na žádost obhajoby a u hlavního líčení provedeno jako listinný důkaz. Soud prvního stupně obžalovanému neuvěřil, že předmětnou štitovou zeď proti zřícení zabezpečil způsobem, jak vypovídal u hlavního líčení. I z pohledu odvolacího soudu je v tomto směru stěžejní výpověď svědka Š., o jehož věrohodnosti nemá stejně jako soud nalézací žádné pochybnosti. Stejně tak neexistují žádné objektivní okolnosti, které by zakládaly pochybnosti o pravdivosti výpovědi svědků M. a D., kteří existenci jakýkoliv zajišťovacích konstrukcí na místě vyloučili. Soud nalézací rozvedl i to, proč neuvěřil výpovědím svědků K. a R., spolupracovníků obžalovaného, které byly v rozporu jak s výpovědí samotného obžalovaného tak navzájem vůči sobě. Vyjadřuje-li pak obžalovaný v odvolání pochybnosti o tom, jakým způsobem došlo k zřícení předmětné štitové zdi a následnému zavalení poškozeného, nelze než opět poukázat na logický závěr nalézacího soudu, že provádění následných bouracích prací na místě tak, jak se hájil obžalovaný, prokázáno nebylo, a v tomto směru možno odkázat na výpověď svědka P., osoby zcela nezaujaté, který svědkem zřícení předmětné štitové zdi a rozhodně vyloučil, že by poškozený se svědkem M. vykonávali na budově jakoukoliv mechanickou (bourací) pracovní činnost.
10. V části, kdy odvolání obžalovaného směřovalo do hodnocení důkazů soudem prvního stupně, za situace, kdy ten nevybočil z mezí zásady volného hodnocení důkazů, vymezené ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, z principu obstát. Odvolací soud nejenže hodnocení důkazů, jak je provedl soud nalézací, ve světle citované zásady respektuje, ale zcela se s ním ztotožňuje a pro stručnost ve zbytku na hodnotící pasáže v odůvodnění napadeného rozsudku (odst. 24 – 33) odkazuje.
11. Pokud jde o odvolací námitky, poukazující na spoluzavinění poškozeného, na to, že demolice probíhala bez stavebního povolení, za porušení stavebních předpisů, s touto se částečně v odůvodnění napadeného rozsudku vypořádal soud prvního stupně (odst. 34). S tam uvedenou argumentací se odvolací soud ztotožňuje. Pro úplnost dodává, že je nepochybné, že prvotní příčinou škodlivého následku na životě poškozeného byla nepochybně skutečnost, že se poškozený rozhodl provést rekonstrukci předmětné nemovitosti v rozporu se stavebními předpisy, tedy bez příslušného povolení, svépomocí, bez projektové dokumentace a bez náležitého odborného dohledu. Pakliže by tomu tak nebylo, nepochybně by musela být mimo jiné řešena i otázka statického zabezpečení rekonstruované budovy. Nicméně jednání obžalovaného, popsané ve skutkové větě napadeného rozsudku, je další, a to zcela zásadní příčinou, proč ke škodlivému následku na životě poškozeného došlo; bez jeho jednání, jak vyplývá ze závěru znaleckého posudku, by ke škodlivému následku nedošlo vůbec. Je tak zřejmé, že z hlediska principu gradace příčinné souvislosti se jedná o příčinu dostatečně významnou a jednání obžalovaného je ve zcela jednoznačné příčinné souvislosti se způsobeným škodlivým následkem. Poukazy na údajný zánik odpovědnosti obžalovaného dle občanskoprávních předpisů předáním staveniště jsou v trestněprávní oblasti zcela irelevantní.
12. Správně zjištěný skutkový stav soudem prvního stupně se pak příčinným způsobem odrazil i v tom, jak jednání obžalovaného právně kvalifikoval. Obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1 trestního zákoníku a tohoto jednání se dopouští ve zcela zřejmé vědomé nedbalosti ve smyslu § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jak správně uzavírá nalézací soud.
13. Při ukládání trestu obžalovanému se nalézací soud řídil všemi hledisky, které jsou pro ukládání trestu rozhodné z pohledu ustanovení § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku. Lze uzavřít, že na straně obžalovaného nebyly shledány žádné okolnosti polehčující ani přitěžující. Uložený trest při horní hranici zákonné trestní sazby v trvání 30 měsíců je sice trestem přísným,

109/2022

nicméně v situaci, kdy byl výkon trestu obžalovanému ve smyslu § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let, nejde o trest nepřiměřeně přísný, což by mohlo být jediným důvodem pro zásah odvolacího soudu ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) trestního řádu.

14. S ohledem na shora uvedené tak bylo odvolání obžalovaného shledáno nedůvodným a jako takové zamítnuto podle § 256 trestního řádu.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b)cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu **podat dovolání** (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí odvolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

109/2022

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno 28. 06. 2022

Mgr. Adam Kafka v. r.
předseda senátu